

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/37/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213010184
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6213010184.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí 29. júna 2016 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a Mgr. Jána Bednára prejednal odvolanie obžalovaného D. R. proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš z 2. 5. 2016, sp. zn. 9T 80/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného D. R. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš z 2. 5. 2016, sp. zn. 9T 80/2013 bol obž. D. R. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. v bode 1) napadnutého rozsudku a v bode 2) napadnutého rozsudku zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, ako je to bližšie rozvedené v skutkovej vete rozsudku okresného súdu na strane 1-2.

Bol mu za to uložený podľa § 194 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 5. 12. 2012, sp. zn. 2T 226/2012 vo výmere dvoch mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Ohľadom náhrady škody rozhodol okresný súd tak, že podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. Bratislava 923,37 eur a podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol poškodený Kornel Kováčik s jeho nárokom na náhradu škody odkázaný na občianskosúdne konanie.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil okresný súd tým, že vina obžalovaného bola preukázaná pri obidvoch skutkoch, pričom obžalovanému ukladal trestu potom na dolnej hranici trestnej sadzby.

Proti rozsudku zahlásil obžalovaný, ako aj jeho obhajca odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní z 2. 5. 2016, pričom svoje odvolanie aj písomne zdôvodnil. Odvolaním napádal výrok o vine, treste, ako aj o náhrade škody. Obžalovaný mal námietky, pokiaľ ide o trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., keď tvrdil, že sa ho nedopustil v takom rozsahu, ako mu to obžaloba kládla za vinu, pričom sčasti sa

priznal k odcudzeniu týchto vecí, ktoré boli vo vlastníctve L. L.. Obžalovaný mal taktiež výhrady ohľadom napadnutia poškodenej G. G., keď tu vznikli pochybnosti ako sa skutok stal. Obžalovaný sa síce doznal k tomu, že sa pretláčal o dvere s poškodenou G. G., ktorá pri tomto mohla spadnúť a utrpela úraz s dobou PN až 3 mesiace. Poukazoval na výpoveď znalca z odboru zdravotníctvo - chirurgia G.. A. A., podľa ktorého samotná intenzita útoku voči poškodenej mohla byť aj malá, vzhľadom na vek poškodenej, ktorá bola narodená 30. 9. 1915. Domáhal sa potom zrušenia napadnutého rozsudku, vrátenia vecí prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd rozhodol na základe správne zistenom skutkovom stave, pretože mal oporu v dôkazoch, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Ako zistil krajský súd okresný prokurátor podal na Pavla Brožeka obžalobu jednak pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, ako je to rozvedené v skutkovej vete obžaloby.

Krajský súd sa vecou obžalovaného D. R. zaoberá už po druhýkrát, pretože svojim uznesením z 25. 6. 2014, sp. zn. 4To 38/2014 podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. zrušil vtedy rozsudok Okresného súdu Veľký Kríš z 23. 1. 2014, sp. zn. 9T 80/2013 a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Súčasne poukázal, v ktorých smeroch je potrebné doplniť dokazovanie. V tomto uznesení bolo poukázané na to, že pokiaľ ide o prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. z priznania sa obžalovaného, ale aj výpoveďou poškodeného L. L. bolo objektívne preukázané, že obžalovaný odcudzil rôzne veci z bytu L. L. a Y. O. vo výške najmenej 1 735,90 eur.

Bolo však potrebné doplniť dokazovanie výsluchom svedkyne Y. O., keď výpoveď tejto svedkyne bola na hlavnom pojednávaní len prečítaná a taktiež bolo potrebné vypočuť poškodenú G. G..

Obž. D. R. sa vyhýbal hlavnému pojednávaniu a tak vo veci bolo 6-krát vytýčené hlavné pojednávanie s tým, že bolo neustále odročované pre neúčast obžalovaného. Až po vydaní príkazu na zatknutie bol obžalovaný vzatý do väzby dňom 29. 2. 2016, hlavné pojednávanie bolo vytýčené na deň 2. 5. 2016 a okresný súd rozhodol o obžalobe okresného prokurátora.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný nič podstatné neuviedol, keď zotrval na svojich výpovediach tak z prípravného konania. Svedkyňa Y. O., ako matka obžalovaného odoprela vypovedať a tak musela byť prečítaná jej výpoveď z prípravného konania a poškodená G. G. zomrela.

Okresný súd tak ustálil skutkový stav z obsahu spisových materiálov. V bode 1) napadnutého rozsudku správne ustálil, že obžalovaný si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, čím po objektívnej i subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák.

Taktiež v bode 2) obžalovaný spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlija iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania voči chránenej - starej osobe, ako aj spoločným konaním inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe, čím naplnil skutkovú podstatu zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Pokiaľ ide o uložený trest okresný súd sa dôsledne riadil pri ukladaní trestu zákonnými ustanoveniami § 34 ods. 1, 4 Tr. zák.

Trest u každého obžalovaného má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Okresný súd obžalovanému ukladal trest súhrnný podľa § 194 ods. 3 Tr. zák., keď obžalovanému priznal dve príťažujúce okolnosti a to podľa § 37 písm. h) Tr. zák., že teda obžalovaný spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že už bol za trestný čin odsúdený. Ukladal potom obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vzhľadom na odstup času, kedy boli skutky spáchané (rok 2009) vo výmere troch rokov za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 5. 12. 2012, sp. zn. 2T 226/2012 vo výmere dvoch mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Uložený trest vo výmere troch rokov je potrebný k ochrane spoločnosti, ako aj prevýchove obžalovaného. Správne bol obžalovaný pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko tento bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Keďže krajský súd nezistil pochybenie ani vo výroku o náhrade škody, keď obžalovaného zaviazal nahradiť Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. Bratislava škodu vo výške 923,37 eur a poškodeného L. L. s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na občianskosúdne konanie, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.